

ÖTEP SLASH AS I LAY DYING HATEBREED THE SWORD

BANG!

ŞUBAT 2013 SAYI 70 BLUE JEAN DEĞİŞİMİN ÜCRETSİZ EKİDİR.

BULLET FOR MY VALENTINE

KÖKLER
Dingwie J.
Malmsteen

ÖZEL RÖPORTAJ

KURŞUNLARIN ATEŞİ ÇOK YUKSEK!

MATT VE JASON İLE ÖZEL RÖPORTAJ

EPICA
KATATONIA
Bu ay
Türkiye'de!

ÖZEL RÖPORTAJ

Jentagård

HAREKETE GEÇİYOR!

HEADBANG ÖZEL

barge to hell

GEMİDE METHL!

ÖZEL RÖPORTAJ

Blind Guardian

"ALTIN ÇAĞIMIZ BAŞLIYOR!"

3-7
ARALIK
MAJESTY OF
SEAS

BARGE TO HELL

AH O GEMİDE BİZ DE OLSAYDIK...

DEVASA LÜKS GEMİLERDE DÜZENLENEN METAL FESTİVALLERİ SON YILLARIN GÖZDE ETKİNLİKLERİNDEN. ARKADAŞIMIZ MARC HANSEN DE İŞTE O ETKİNLİKLERDEN BİRİ OLAN BARGE TO HELL'DEYDİ VE İZLENİMLERİNİ SADECE HEADBANG'LE PAYLAŞTI...

7

0000 Tons of Metal'in müthiş başarısı üzerine yeni bir yüzer festival deneyimi kaçınılmaz oldu! 3-7 Aralık 2012 tarihleri arasında, müthiş gemi Majesty of Seas, Miami limanından Karayipler'e doğru Barge to Hell yolculuğuna çıktı!

Su üstünde metal'ci zombilerle iki gün geçirdikten sonra ilk kara durağımız olan Bahamalar'ın başkenti Nassau'ya ayak basmıştık, tabii her şey bu kadar hızlı cereyan etmedi, işte festivalin ilk günü...

1. GÜN

Barge to Hell'in konsepti, kâğıt üstünde demin bahsettiğim 70000 Tons of Metal adlı etkinlikle benzeşse de organizatörler bu festival için çok daha sert gruplarla anlaşmışlardı, böylece bu şahane tatile katılanlar thrash, death ve black metal'in türevlerine doycaklardı! Barge to Hell gemimiz oldukça kalabalıktı; 2520 katılımcının yanı sıra 416 müzisyen ve teknik ekip,

881 gemi mürettebatıyla devasa bir aile modundaydık! Katılımcıların çoğu Amerikalı olsa da Almanya, Kanada, Fransa ve Avusturalya'dan da büyük ekipler gelmiş, İsveç, Bulgaristan, Yunanistan ve İspanya gibi ülkelerden gelen mütevazı sayıda katılımcı da hemen bizimle kaynaşmıştı. Münferit katılımlarla beraber tam 44 farklı ülkeden "metal kafa" bu gemiyi ele geçirmişti!

Gemiye biniş sırasında hiç sıkıntı yaşamadık. Herkes önceden öğrendiği oda numarasına göre bavullarına odalarına teslim edilmek üzere hangara bırakıyor, sonra da hem kimliğiniz hem kredi kartınız hem de oda anahtarınız yerine geçecek "seapass" adlı özel kartı almak için sıraya giriyordunuz. İşin ilginç: gruplara özel muamele yoktu, o sayede bizimle aynı anda sıra bekleyen Exodus ve Enslaved elemanlarıyla da tanıştık. Aynı muamele gemi yolculuğu boyunca da devam etti. Gruplar için kulis ya da başka özel bir alan ayrılmamış, bu sebeple yolculuk boyunca hayranlarla takıldılar. Hatta tüm gruplar diğer ka-

tilimcilerle aynı bölümlerdeki kamarlarda kalmaktalardı, şanslıysanız yan odanızda en sevdiğiniz gruplardan birinin üyesine denk gelebilirsiniz. Sizce de süper değil mi?

Majesty of the Seas'e girer girmez karşılaştığımız lüks ortam aklımızı başımızdan almıştı. Hemen kamaralarımıza gidip çantalarımızı bıraktık ve gemiyi keşfetmeye koyulduk. Soluğu midemizin pusulasına uyup yemek servisi edilmmişti. Bazı kamaralar halen temizlenmekte ve yolcular için son hazırlıkları yapılmaktaydı ama ne gam! Herkes devasa Majesty of the Seas'i keşfe koyulmuştu.

Havuz bakan sahnenin kuru- lumunda yaşanan aksaklık ve orada görevli ekibin işlerini bitirip gemiden ayrılmaları biraz uzun sürünce yaklaşık yarım saat rötarla demir aldık ama herkes müthiş keyifli ortamın tadını çıkarıyordu, anons yapılmasa rötarı haberimiz olmazdı.

Demir almamızdan kısa bir süre sonra festivalin açılışını, geçtiğimiz yıl olduğu gibi yine **Exodus** gerçekleştirdi. Bay Area'nın emektaşları **Chorus Line Theater** adlı salonda sahne aldılar. Bu mekân normalde sahnenin önüne kadar koltukluymuş ancak seyircilere azacakları bir bölge yaratmak adına önden birkaç sıranın koltuklarını kaldırmışlardı. Koltuklu bölgelerin başladığı noktadaki bar, performans boyunca epey içki ikramında bulundu, ayrıca bu salonun balkon kısımlarından da ortamın görüntüsü şahaneydi. Exodus hem klasiplerden hem de yeni şarkılarından oluşan dengeli ve tarumar eden bir setle başlattı Barge to Hell festivalini. Şarkı seçimi de, grubun sahne performansına da müthişti ancak bir övgüyü de ses sisteminin kalitesi hak ediyor. Geçtiğimiz yıl zaman zaman sorun çıkaran ses sistemi bu sene oldukça iyiydi, geçen yılki gibi sesi köklemektense net ve temiz bir sound ayarlamayı akıl etmişlerdi. Bu kalite sadece bu performans ve bu salonla sınırlı da kalmadı, festival boyunca hiç

MAJESTY OF SEAS'İN
İÇİNDE BİR KARE

sorun yaşamadık ses konusunda.

Spectrum Lounge, bir gece kulübünü andıran ve gemi içinde sigara içilmesine izin verilen tek kapalı alandı. Mevcut üç sahnenin en ufağı olan bu sahne ve mekânın loş atmosferi, burada sahne alan grupların imaj ve müziklerine de uyuyordu. O kadar alçak bir sahnesi vardı ki insan kendini ister istemez bir bar konserinde gibi hissediyordu. Burada sahneye çıkan ilk grup ise Norveçli black metalciler **Kampf** olmuştu. Kendilerini daha önce izlemeyi bırakın dinlememişim bile, benim için güzel fırsat oldu ve beklediğimden çok daha iyi olduklarını söylemeliyim, hem beste hem performans açısından.

Bu sahneyi bırakıp demin Exodus'un sahne aldığı salona geri döndük ve **Soilwork**'ü izlemeye koyulduk. İsveç'in sevilen ismi, kelimenin tam manasıyla kiç tekmeleyen bir performans sergiledi. Şarkılarının büyük çoğunluğunu eski melodik death metal günlerinden seçmiş olmaları herkesi ekstra memnun etti.

Alman thrash emekçileri **Holy**

Moses, **Spectrum Lounge** için biçilmiş kaftan olan gruplardandı. Şansımıza, tam da o gün Sabina'nın grupla sahneye çıkışının 20. yıldönümüydü. Bu şahane tesadüfü grubun kariyerinin en iyi şarkılarından oluşan bir repertuar eşliğinde kutladık. Alman thrash kurtları oldukça iyi günlerindeydiler.

Büyük salonda şahane grup **Enslaved**'in akillara zarar performansına şahit olduktan sonra değişiklik olsun dedik ve güverteye, havuz sahnesine doğru yol aldık. Gemideki sahnelerin en iyi konuşlanmış olan bu sahnedeki grubu isterseniz en önden, ister havuzdaki jakuzi bölümlerinin birinden, ister yüzen bardan, isterseniz de güneşlenirken şezlongunuzda yayılarak seyredebilirsiniz. Geceleriye türlü ışık şovlarıyla daha da atmosferik bir hâle bürünüyor bu eşsiz sahne. **Sodom** izlemek için gelmiştik ama alanı bomboş bulduk. Işıklar alakalı bir teknik aksaklık nedeniyle konser bir saat ertelenmişti. Hiç dert etmedik, aksine gruplar arasında soluklanmak için bulunmaz

fırsattı bu. Hemen bir garson çağırıp içki siparişimizi verdik. Buradaki garson trafiği muazzam, istediğiniz zaman siparişinizi alacak bir garson bulabiliyorsunuz ve en önde, mosh-pit'in içindeyseniz bile garson oraya kadar içkinizi getiriyor!

Biralarla kafalarımızı cilalayıp **Spectrum Lounge**'a, **Bonded by Blood** a bakmaya indik. Maalesef bir avuç kişiye çalmaktalardı, elbette bunun en büyük sebebi devasa salonu hınca hıncı dolduran **Behemoth**'un performansıydı. Canavar gibi çalmaktaydı Behemoth sahnede ve herkes halinden son derece memnundu. Yer yer grubun performansındaki koreografi yapay kalsa da Polonya'nın metal yıldızları istisnasız herkesten alkış aldılar konserin sonunda.

İki saatlik aksamanın ardından havuz sahnesinde de eğlence başladı. **Sodom** için her şey hazırdı ve oldukça özlenmişlerdi, zira nadiren Amerika'da konser veriyorlardı. Kendilerini günün en kalabalık kitlesinin beklediğini söylemeye lüzum yok herhalde, büyük iştahla Sodom'u

bekleyen hayranlar umduklarının fazlasını buldular! Sodom tam manasıyla thrash metal dersi verdi.

İlk günün hayal kırıklığı yaşıtan tek grubu; o ana kadar hiç sorun çıkarmayan ses sisteminin azizliğine uğrayan **Paradise Lost**'tu, yaşanan aksaklıklar grubun enerjisini fazlasıyla düşürdü maalesef.

Günü kırtarmak, kapalı sahneyi tam bir kaos ortamına çeviren **Krisi-un** ve **Vital Remains**'e kalmıştı. İki grup da resmen tüm geminin son enerjisini emip bitirdi, daha iyi bir kapanış olamazdı ilk güne. Sabaha doğru üç sularında odama döndüğümde hem günün genelindeki performanslardan da Polonya'nın metal kitlesinin dozajı hiç aşmadan, oldukça iyi vakit geçirdiğinden oldukça memnundum. İlk gün böyle mutlu bitti.

2. GÜN

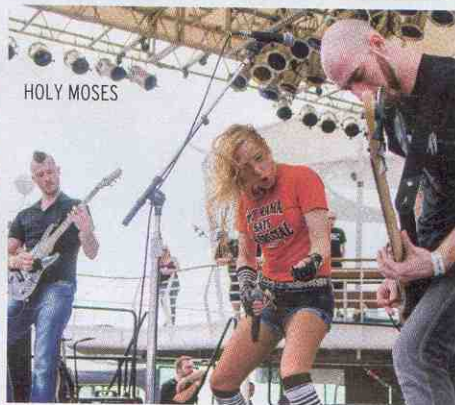
Sabah 10'da havuz sahnesinde **Artillery** güneşi selamladı. Geçtiğimiz senenin ardından bu yıl da yeni bir vokalistle sahne aldılar. İlk

SOILWORK

BEHEMOTH

HOLY MOSES

"Göteborg death metal'ini doğuran adamları geminin mürettebatı bile kaçırmak istemiyordu! Havuz sahnesi adeta okyanusa kadar doluydu!"

albümleri "Fear of Tomorrow"dan (1985) şarkıların baskın olduğu repertuarlarıyla güne enerji dolu başlamamızı sağladılar. Tabii tüm metal kafalar uyanık değildi bu saatte fakat erkencileri büyük bir sürpriz bekliyordu: **Morgoth!** Alman death metal ikonları hafızalara kazınan bir konser verdiler. Tam bir saat boyunca hit üstüne hit çalıp herkesi mest ettiler. Bu konserden sonra bir miktar dinlendik, kahvaltı ettik, içkilerimizi alıp diğer katılımcılarla kaynaştık. Bir yandan güneşlenirken bir yandan da **Loudblast** ve **Sacred Reich** performanslarını izledik. "Dinlenmekten yorulunca" en sevdiğimiz metal ritüellerinden birini yerine getirip grupların lisanslı ürünlerinden almak için kumarhane tarafındaki çarşıya gitmeye karar verdik ama ne mümkün! Hayatımda gördüğüm en uzun kuyruğa girdik ve yaklaşık bir saat sonra "cicilerimize" kavuştuk!

Tüm grupların, her günün farklı saatlerinde imza etkinlikleri düzenleniyordu. Biz yemeğe giderken imza günlerinin yapıldığı alanı Behemoth hayranları kaplamışlardı.

Havuz sahnesine geri döndüğümüzde **Brujeria** da sahneye çıkmaya hazırlanıyordu. Meksikalı deliler resmen gemiyi batıracak bir performans sergilediler, sahneden güvertenin en ucuna kadar herkes kafayı yemişti! Onların hemen ardından sahne alan **Corrosion of Conformity** de çitayı düşürmedi, aksine oldukça agresif bir performansla Brujeria'dan sağ kurtulanların hepsini teker teker nakavt etti. Tabii agresif sahne şovu ya da bitmeyen enerji dendiğinde kimse **Napalm Death**'in eline su dökmez. Bir saati aşkın uzunlukta setlerinde kariyerlerinin en sert ve en gaza getiren şarkılarını çalan Napalm Death, kamyon gibi geçti üstümüzden. Dünyanın neresine giderseniz gidin bir black metal hayranının izlemekten istemediği yegâne grup **Mayhem**'dir mutlaka. Necrobtc-her, Attila ve çetesi; sisli sahneye kırmızı ve mavi ışıklar altında çıktılar. Alandaki neredeyse tüm metal'ciler hayatlarında ilk defa Mayhem izliyorlardı ve deliliğin son noktasına ulaşarak grubun sahane performansının hakkını verdiler.

Birer bira için soluklanıp doğru

Sanctuary izlemeye gittik. Grup konserin bir bölümünde davul setiyle sıkıntı yaşasa da profesyonelliği elden bırakmadan herkesi coşturmayı bildi. Vokalistleri Warrel Dane oldukça fit gözüküyordu ve sahnede de muhteşimdi. Klasikler ile yeni albümleri için yazdıkları sıfır kilometre şarkıları iyi dengelediler, ki yeni şarkıların da bildiğimiz Sanctuary tarzından ödün vermediğini söyleyebiliriz.

Göteborg death metal'ini doğuran adamları geminin mürettebatı bile kaçırmak istemiyordu! Havuz sahnesi adeta okyanusa kadar doluydu! Herkes bir daha garson arama telaşına düşmemek, sahnede olacaklardan bir an bile gözlerini ayırmamak için ellerinde içkileriyle **At the Gates**'i bekliyordu. Grup sahneye çıktığı anda film koptu! Türün mihenk taşları sayılan 'Nausea', 'Blinded by Fear' ve 'Kingdom Gone' arka arkaya patladığında bizim çığıklarımız da atmosfere ulaşmıştı. Grup kusursuz performans sergiledi, metal kafalar da terlerinin son damlasına kadar coştular.

Kan-ter içinde kalan bu konserden sonra atmosfer, mistik bir performansa bıraktı yerini. **Monnspell** sahneyi zifiri karanlığa boyadı. Alt kattaysa **Municipal Waste** rüzgârı esmekteydi. "Municipal Waste ağzınıza sıçacak!" diye bağırarak konsere başlayan grup, punk ve thrash melez müzikleriyle herkesi coşturdu. Koltukların üzerinden dalga dalga crowd surfing yapan metal'ciler görmeye değerdi kesinlikle!

Sepultura'nın sahne zamanı geldiğinde böyle yorucu bir günden sonra insanların nasıl halen hallerinin kalabilmesine şaşırımdım, zira grup ilk şarkısını ilk notasını çaldığı anda ortalık yine karıştı. Biz bu defa içtiğimiz bi-

raların da etkisiyle sakin bir noktadan konseri takip etmeye karar verdik. Sepultura'da özellikle vokalist Derrick çok iyi bir sahne lideri, seyirciyi kolaylıkla avucuna alabiliyor ancak grubun çaldığı set'i ben hiç beğenmedim. Tek şarkı hariç tüm şarkıların Max Cavalera sonrası dönemden seçilmesi heyecanımı bastırdı, o tek şarkı da tahmin ettiğiniz üzere kapanıştaki 'Roots Bloody Roots' oldu.

Gecenin son iki grubu, iki farklı sahnede izlemesi oldukça zevkli konserler veren **Possessed** ve **Grave**'di. İki grubun da birbirlerinden ayrı tarzlarında olması, bu festivallerin en hoşuma giden yönünü hatırlattı: farklı ruh hâlleri arasında mekik dokumak...

Kabinlerimize dönmeden önce karaoke bara gittik ve verilebilecek en iyi kararı verdiğimizizi gördük. Grup elemanları ve hayranların tümü sarhoş, hep bir ağızdan rock klasiklerine eşlik ediyorlardı. Exodus davulcusu Tom Hunting adeta karaoke sahnelerinin maymunu olmuştu. Municipal Waste'ten Land Phil'i Kiss, Mayhem solisti Attila'yı da Judas Priest söylerken izlemek paha biçilemezdi. Gecenin sonunda her yanımız ağır içinde ama müthiş keyifle döndük kamaralara.

3. GÜN

Saat sabah 7:30'da geminin düdüğüyle uyanıktık. Bir önceki gecenin yorgunluğunun üstüne pek de iyi gelmemişti bu uyanış ama Bahamalar'a varmıştık. Nassau hem Bahamalar'ın başkenti hem de bir turizm merkezi, özellikle de "Karayip Korsanları" filmlerinin burada çekilmesinin ardından bölge değerlendirilmişti. Nassau'nun bir özelliği de Island Records'un bundan 35 yıl önce bölgede inşa ettiği ünlü

"Sabah geminin düdüğüyle uyandık. Bir önceki gecenin yorgunluğunun üstüne pek de iyi gelmemiştii bu uyanış ama **Bahamalar**'a varmıştık."

kayıt stüdyosu Compass Point'e ev sahipliği yapması. AC/DC'nin "Back in Black"i (1980) kaydettiği bu stüdyoda daha sonra The Rolling Stones, Bob Marley, U2, Iron Maiden ve daha pek çok ünlü isim kayıtlar yapmış. Büyük bir ada turuna çıkıp, hediyelik eşyalar alıp, biraz da plajda istirahat ettikten sonra gemimize geri döndük.

Henüz limanda demirliyen konserine başlayan **Monstrosity**, kısa süre sonra açıldığımızda şiddetini de yükseltti performansının. Tüm günü karada geçirmenin keyfini yaşayan metal kafalar oldukça keyifliydi. Festivalin ikinci **Napalm Death** ve **Paradise Lost** konserleri takip etti programımızı. Bir parantez açayım; Paradise Lost sağlam performansıyla ilk geceki konserin aksiliğini unutturdu.

Akşam yemeğinin ardından bu defa havuz sahnesinde ikinci şovunu yapan **Moonspell**'i izlemeye gittik. Portekiz'in karanlık adamları ilk konserden daha gürültülü bir set'le sahne önünü dolduran kalabalığı rahatlıkla kendilerinden geçirdi. Gecenin geri kalanında gemiyi tavaf edip farklı aktivitelere katıldığımız için daha önceden izlediğimiz grupları izlemekten vazgeçip gemiyi keşfetmeye devam ettik.

4. GÜN

Gemi yolculuğumuzun son gününde azgın dalgalar bize zor zamanlar yaşattı. Geminin çakırkeyif nüfusu, bu sarsıntısı bol gündün oldukça kötü etkilendi.

Solstafir günün açılış grubuydu. Müzikal olarak çok parlak bir

grup olduklarını düşünmüyorum ama sabahın köründe kimse müzikalite aramıyordu zaten, sıkmayan ve keyifli bir performans sergilediler. Birkaç bira kapıp güneşlenirken **No-vembers Doom** izleyelim dedik ama tadı damağımızda kaldı. Tamam şahane müzisyenler, şarkıları da iyi ama sıkıcı ve durağan performansları, hele ki böyle bir festivalde aşırı sırttı. Umduğumuzu bulamadık.

Yine de keyifler gıcırdı, hava oldukça güzeldi, havuzlar dolu ve biralar soğuktu. Son gün açılan davul atölyelerine katılıp zillere ve trampetlere son gücümüzle abanmanın keyfi de cabasıydı!

Fark ettiğiniz gibi gruplar dönüşümlü olarak çalıyorlardı ve farklı saatlerde, farklı sahnelerde kaçırduğunuz gruplar varsa onları bu sayede

seyredebiliyordunuz. Exodus'un bu defa takım elbiselerle çıktığı ikinci konserinin ardından dört günlük maceramızın sonuna gelmiştik artık. Son içkilerimizi alıp Majesty of the Seas'in güvertesinden şöyle bir ufka doğru baktık, bu gemi resmen heavy metal'in aşk gemisiydi.

Ertesi sabah 9'da gemiyi boşaltmalıydık, zira aynı gece bu defa "normal" yolcularla çıkacağı seyahatine hazırlanması gerekiyordu. Tabii geminin 2000 civarı uzun saçlı metal'ciden aldığı keyfi, klasik turistlerden alamayacağına emindik! Organizatörler herkes dağılmadan önce daha geniş kapsamlı bir Barge to Hell'in 2014 yılı için müjdesini vermeyi ihmal etmediler. Bu maceraya yeniden atılmayı şimdiden dört gözle bekliyoruz!